

[Poul Boeg.]

specielt ved afsnittet om sikkerhedsvurdering af atomkraftværker, det er side 154—158, og det er efter vor mening redegørelsens mest centrale afsnit. Særlig interessant finder vi oplysningen om, at en gruppe på ca. 50 eksperter under forsæde af en amerikansk professor mener, at reaktoruheld højst vil forekomme 1 gang hvert millio- nte år pr. reaktor.

Vi tilslutter os således i det hele regerin- gens opfattelse af, at en række forhold, med ministerens ord under redegørelsen i går, klart taler for opførelse af atomkraftværker, og vi bemærker i denne forbindelse med tilfredshed ministerens udtalelse om, at folke- tinget nødvendigvis må tage del i de ende- lige beslutninger.

Endvidere kan vi tiltræde ministerens principielle betragtninger om arbejdsdelin- gen mellem regering og folketing. Men når vi kommer til den praktiske gennemførelse af disse principper, er der nok en nuance i vore opfattelser. Efter centrum-demokra- ternes mening er det ikke gjort med, at fol- ketinget afgiver en positiv principklæring om atomkraftværker. Sådanne punkter som tidspunkt, beliggenhed, sikkerhedsforanstalt- ninger, reaktortype osv., osv. hænger så uadskilleligt sammen med, om der siges ja eller nej, at også her må folketinget være med, omend naturligvis i et nært og intimt samarbejde med fagkyndige forvaltnings- myndigheder som f. eks. atomenergi kom- missionen og sundhedsstyrelsen. Også med lokale myndigheder må der samarbejdes, bl. a. for i god overensstemmelse med nær- demokratiets idé at tage hensyn til den lo- kale befolknings berettigede synspunkter.

Jeg er selvsagt klar over, at energipolitik- ken rummer mange andre problemer, f. eks. hvilke muligheder der ligger i naturgassen, om der skal bygges nye raffinaderier, om staten selv skal engagere sig i energiindkøb osv., osv. Disse problemer overser vi ikke, og der skal nok senere blive lejlighed til at komme ind på dem, men vi har ment det mere hensigtsmæssigt foreløbig at koncen- trere os om atomkraftværkerne, som i så udpræget grad dominerer den offentlige debat.

Denne debat bør efter vor mening i øvrigt slutte med en tilkendegivelse af et hand- lingsprogram, og her mener vi, at de vigtig-

ste punkter — nogle af dem er allerede ble- vet nævnt af andre ordførere — bør være følgende:

For det første: vi må udfolde større ener- gibesparende bestræbelser, f. eks. øget brug af kollektive trafikmidler, bedre bygnings- isolering, mere fjernvarme, energiorienteret forskning osv. Vi kan med andre ord helt tiltræde de ideer og synspunkter, som er indeholdt i redegørelsens kapitel 5.

For det andet: der må oprettes et energi- ministerium, ledet af en energiminister. Det kunne jo for resten også bidrage til at råde bod på den lidt urimelige forskelsbehandling, at der i regeringen Hartling faktisk er nog- le enkelte ministre, der kun har ét ministe- rium.

For det tredje, og som noget af det vigtig- ste i forhold til befolkningen, må der gøres et grundigt oplysningsarbejde om atomkraf- tens fredelige udnyttelse, så faktiske kends- gerninger kan virke beroligende; f. eks. fo- reslår vi, at energiministeriet udsender en husstandsbrochure. Men efter 25 års person- lig ministeriel erfaring vil jeg dog gerne til- føje, at medmindre ministeriet skulle råde over det unikum af en ministeriel embeds- mand, der kan fremstille indviklede proble- mer på en letfattelig og populær måde, vil vi anbefale, at man også søger kontakt med en PR-virksomhed.

For det fjerde: der må, som det netop er blevet nævnt af flere andre, snarest af folke- tinget nedsættes et særligt permanent 17 mands energiudvalg til at følge udviklingen, afstikke retningslinjer for energipolitikken og forberede de beslutninger, som tinget skal træffe.

For det femte og sidste: energipolitikken må være langsigtet, målbevidst og afbalan- ceret, sådan at den i en rimelig blanding tager hensyn til økonomiske og økologiske, erhvervsmæssige og miljømæssige, forsyn- gsmæssige og sikkerhedsmæssige samt alle andre afgørende forhold.

Morten Lange (SF):

Efter den sidste totalopremsning af alt det gode, vi skulle gøre, kunne man måske netop næsten sige, at der er sagt nok i denne debat.

Jeg skal indlede med at henvide til de efter min opfattelse meget præcise og klare ting, som den socialdemokratiske ordfører lagde for med til morgen. Jeg tror, der blev trukket